

§ 40.

Tilkommer der i Anledning af et under nærværende Lov hørende Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte Pension eller anden aarlig Ydelse fra Staten, har han eller de kun Krav paa det Beløb, hvormed Erstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen eller den aarlige Ydelse, der er tilvejebragt for Statens Midler. Raadet afgør, om og hvor stort et overskydende Beløb der fremkommer. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet bestemme, at der fra Erstatningen vil være at fradrage et mindre Beløb end efter Reglen ovenfor, dog mindst Værdien af det for Statens Midler tilvejebragte Beløb, hvormed Pensionen eller den aarlige Ydelse er forhøjet udover den Pension, der svarer til Tjenesteaalderen. Saafremt den paagældende ved Ulykkestilfældets Indtræden havde opnaaet en ved hans Tjenestetids Længde begrundet Ret til fuld Pension, sker der dog intet Fradrag i den ham i Henhold til nærværende Lov tilkommende Erstatning.

Tilfalder der i øvrigt i Anledning af et Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte i Henhold til Lov, dansk eller fremmed, eller Overenskomst en for Arbejdsgiverens Midler tilvejebragt Pension, Understøttelse eller anden Ydelse fra Arbejdsgiveren, skal Arbejdsgiveren efter Arbejderforsikrings-Raadets nærmere Bestemmelse være berettiget til at oppebære Erstatningsbeløbet efter nærværende Lov, helt eller delvis, under tilbørlig Hensyntagen til den Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning med, hvad han eller de efter nærværende Lov har Krav paa.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse paa de i Henhold til nærværende Lov tegnede frivillige Forsikringer.

Ulykkestilfælde, der begrunder Krav efter en *en Arbejdsgiver efter denne Lov paa-hvilende* Forsikring, kan ikke begrunde Krav efter Lovens frivillige Forsikring og ej heller efter de i Medfør af § 66 C. tegnede pligtige Forsikringer.

§ 41.

For de forsikrede med Undtagelse af de i denne Paragrafs 3die og 4de Stykke nævnte regnes som Aarsløn den paagældendes samlede Arbejdsfortjeneste i Løbet af det Aar, som gaar forud for Ulykkestilfældets Dag, derunder indbefattet Overskudsandele, Brug af Hus, Huslejegodtgørelse, Naturalydelse o. lign. Har han ikke i hele det nævnte Tidsrum været beskæftiget i samme Stilling eller med samme Løn i den for den paagældende Virksomhed almindelig gældende Arbejdstid, har han været arbejdsløs, eller har han været beskæftiget i en Virksomhed, der efter sin Beskaffenhed ikke drives Aaret rundt, ansættes hans aarlige Arbejdsfortjeneste af Raadet efter Skøn. Det samme gælder, saafremt den forsikrede er Medlem af Arbejdsgiverens Familie og af den Grund arbejder for et Vederlag, der er væsentligt mindre end sædvanligt, eller staar i Læringsforhold til Arbejdsgiveren.

Indenrigsministeren fastsætter, efter indhentet Erklæring fra de Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, der ifølge § 9 har Indstillingsret ved Industriafdelingen og Landbrugsafdelingen, Værdien af Kost og Logi for Arbejde (Tyende, Lærlinge m. fl.), der har Ophold hos *Arbejdsgiveren*.

Har en forsikret ingen Løn oppebaaret, eller har Aarslønnen været mindre end 900 Kr., finder Beregningen Sted efter dette Beløb. For Personer paa 60 Aar eller derover finder Beregningen dog Sted efter den faktisk tjente Aarsløn, dog ingen Sinde efter et lavere Beløb end 600 Kr.

For Personer, der har tegnet frivillig Forsikring i Henhold til Bestemmelserne i §§ 53, 66 og 73, samt for de i Medfør af § 66 forsikrede selvstændigt erhvervsdrivende, beregnes Erstatningerne efter en Aarsfortjeneste af 900 Kr.